

Skemt við føroyskum og útlendskum tilfari

— siga teir báðir Thomas Eje og Anders Bircow, skemt看ar og limir í Linie 3, sum í næstum vitja í Føroyum. Havnar Badmintonfelag skipar fyri.

Tá Anders Bircow og Thomas Eje — kendir sjónleikarar í Danmark og limir í Linie 3 — koma til Føroya, fara teir ikki bert at borðreiða við at herma eftir meira ella minni kendum politikarum og øðrum góðum fólki, ið mynda danska samfelagið í lötuni.

Sýna góðan vilja

Anders Bircow sigur í telefonsmøðu, at teir báðir sjónleikararnir hava

fyrireikað seg væl til framförsurnar, sum verða í dagnum 6. og 7. september í Havn og í Runavík, og at teir fara at taka ymiskt til viðgerðar á palli, sum snýr seg um føroysk viðurskipti.

— Vit koma ikki bert til Føroya at framføra eitt hvørt, sum vit lættliga kunnu sleppa snikkaleysir frá. Vit hava fyrireikað okkum væl og vóna, at føroyingar fara at skemta sær óført.

Serliga umráðandi er

tað, at vit ikki tosa ov kvikliga, og tí verður tað vónandi eisini møgulegt hjá øllum áskoðarunum at skilja okkara skemt.

Vit fara ikki bert at herma eftir kendum danskum og útlendskum persónum, sum vit øll kenna, men fyrri at sýna góðan vilja, fara vit eisini troyndu onkran føroyskan sang. Sjálvandi verður tað ikki á góðum føroyskum máli, og vit verða ivaleyst eisini smádnir, men kortini venja vit okkum í hes-

Thomas Eje

um døgum til tess, at geva føroyingum eina skemtiliga løtu við sang, spæli og skemti.

Landsliðið hugtekur

Anders Bircow: — Vit hava fingið sjónband sendandi av dystinum Føroyar-Eysturriki.

Bert tað, at tit megnaðu at vinna í Landskróna, er

Anders Bircow

Robert og vinmenn hita upp

Aftan á konsertina fara Hjarðar við Karl Martin Samuelsen at spæla til dans í Gundadalshøllini

nóg mikið til at vekja áhugan hjá mær, sum eri garvaður fótóltsáskoðari. Annars eru vit hugtiknir av tí, sum vit hava lisið okkum til um føroyska samfelagið, og eru fegnir um, at tað nú vónandi eydnast okkum at vitja í Føroyum. Seinasta royndin miseydnadist, tí flogfarið ikki setti seg í Vágnum.

Anders Bircow og Thomas Eje hava eisini treytað sær, at teir fæa møguleika at kunna seg um oyggjarnar, nú teir vitja. Kendu sjónleikararnir koma til Føroya hósdagin 5. september. Friggjadagin verður skipað fyri útferð og um kvöldið kl. 20.30 er framförslan í Badmintonhøllini í Havn.

Robert og vinmenn "hita upp" og dansku skemt看arnir framføra í ein góðan tíma. Seinna um kvöldið — uml. kl. 23.30 — verður dansur í Badmintonhøllini, har tónleikabólkurin Hjarðar spælir.

Leygarkvöldið 7. sept. kl. 20.30 er so framförslan í Ítróttarhøllini í Runavík.

Upprunliga varð "Linie 3" stovnað í Árhús, har Thomas Eje, Anders Bircow og Preben Kristensen hittust. Teir vóru næmingar á sjónleikarskúlanum. Linie 3 er tó til enn. Í vetur fara teir triggir at arbeiða saman um at gera tilfar til eina nýggja framförslu, sum skal vera í Glassalínum í Tívoli næsta summar. Umfram

Haldor Holm til minnis

Í samband við jarðarferðina hjá Haldor Holm, fyrrverandi bakameistari í Klaksvík, mikudagin, helt bróðurin, Sigurd Holm, hesa minningarøðu um Haldor:

"Vágn op du —!
Her kan du ikke sove!
Vágn nu op!!"

Se, det var tjenerens stemme fra Rigscafeen i Rymsgade, hvor Haldor var faldet i søvn over en øl. Men se — hvis nu Jesus — eller for den sags skyld, præsten, havde været til stede hos Haldor, da han fik sit sidste hjertestop — så var der — måske — hvis eller hans tro havde været stærk nok — sket et mirakel her på Færøerne! Men nu er han sovnet ind til den sidste hvile fra et langt, virksomt liv!

Haldor vidste allerede fra dreng, hvad han ville være. "Hvis jeg ikke bliver bager — er hele min fremtid ødelagt", sagde han. Og han blev bager, — og en god bager, en elsket bager!

Haldor var socialdemokrat fra de unge år — og han holdt trofast ved. — Navne som: Stauning — Borgbjerg — Tage Erlander og Oluf Palme, stod lysende på Haldors firmament.

Haldor havde mange interesser. Blandt andet, vers og digte. Han kom i en kunstnerkreds omkring bladet "Vild Hvede". Her traf han: Tove Ditlevsen — Sigfred Pedersen — Halvdan Rasmussen og Nis Petersen. Han lærte deres digte — og elskede at fremsige dem. Det var digtet om den uheldige bager, der blev rettet for smed — men det digt der sikkert stod ham nærmest er Nis Petersens digt: Færinge — Frænder om:

Når lomviens unge vågner en dag ved, at havet har kaldt, da puffer dens mor den fra reden og følger den vej, hvor den faldt. Som et lyn går hun ned og griber sit barn på vingernes sejl — taber det, griber det, taber det — fører det omt mod det vældige spejl, til det vugger på vandet.

Færingens vej er som fuglens!

Kun Han, der ser slangerne parres, og bjerggeden føde sit kid, ved lomviens tilmålte dage og færingens tilmålte tid. Han udmåler jubel og klage og afvejer gravfærd og dans, — Hans væld er stor som Hans vilje, og intet er stort som Hans glans.

Haldor var kendt viden om! Han sagde for sjov: "Jeg kender ikke alle færingar — men, alle færingar kender mig!"

Det der gjorde Haldor så kendt og afholdt på Færøerne, udover brødbageriet, var hans store tilpasningsevne og deltagelse i det daglige liv, men sidst og ikki mindst — hans store interesse for billardspillet og fodbold.

Det er et frodigt — alsidigt og elskeligt menneske vi tager afsked med. Jeg vil til slut udtale: Haldor! — Æret være dit minde!!